

Ročník 1973

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 24

Vydána dne 30. července 1973

Cena Kčs 1,30

OBSAH:

- 83 Vyhláška ministra zahraničních věcí o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou
- 84 Vyhláška ministra zahraničních věcí o Kulturní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Italské republiky
- 85 Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o zavedení jednotného kontejnerového dopravního systému
- 86 Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky o úpravě pracovní doby v Slovenské socialistické republice v roce 1973

83

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 14. května 1973

o Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou

Dne 9. června 1972 byla ve Varšavě podepsána Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou.

S Úmluvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

president republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 20. března 1973.

Podle svého článku 50 vstoupila Úmluva v platnost dnem 19. dubna 1973.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Cháňoupek v. r.

KONZULÁRNÍ ÚMLUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou

President Československé socialistické republiky a Státní rada Polské lidové republiky,

vedení přáním stanovit pravidla, jež by platila v konzulárních stycích mezi oběma státy, a rozvíjet tyto styky v duchu přátelství a spolupráce, se rozhodli uzavřít Konzulární úmluvu a jmenovali za tím účelem svými zmocněnci

president Československé socialistické republiky

Dr. Bedřicha Illka,

vedoucího konzulárního odboru federálního ministerstva zahraničních věcí Československé socialistické republiky,

Státní rada Polské lidové republiky

Wladysława Wojtasika,

vedoucího konzulárního odboru ministerstva zahraničních věcí Polské lidové republiky,

kteří si vyměnili své plné moci, jež shledali v dobré a náležitě formě, a dohodli se na těchto ustanoveních.

HLAVA I

Definice

Článek 1

Pro účely této Úmluvy mají dále uvedené výrazy tento význam

- a) výrazem „konzulární úřad“ rozumí se generální konzulát, konzulát, vicekonzulát nebo konzulární jednatelství;
- b) výrazem „konzulární obvod“ rozumí se území určené konzulárnímu úřadu k výkonu konzulárních funkcí;
- c) výrazem „vedoucí konzulárního úřadu“ rozumí se osoba, pověřená, aby vykonávala povinnosti spojené s touto funkcí,
- d) výrazem „konzulární úředník“ rozumí se každá osoba včetně vedoucího konzulárního úřadu, pověřená v této funkci výkonem konzulárních funkcí.
- e) výrazem „konzulární zaměstnanec“ rozumí se každá osoba zaměstnaná v administrativních, technických nebo v domácích službách konzulárního úřadu;
- f) výrazem „členové konzulárního úřadu“ rozumějí se konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci,
- g) výrazem „člen domácího personálu“ rozumí se každá osoba zaměstnaná výlučně v domácích službách člena konzulárního úřadu;

h) výrazem „konzulární místnosti“ rozumějí se budovy nebo části budov a pozemky k nim příslušející, používané výlučně pro účely konzulárního úřadu, bez ohledu na to, kdo je jejich vlastníkem.

i) výraz „konzulární archivy“ zahrnuje všechny listiny, dokumenty, korespondenci, knihy, filmy, záznamové pásky a rejstříky konzulárního úřadu spolu s šifrovacím materiálem, kartotékami a zařízeními určeným k jejich ochraně a uložení,

j) výrazem „úřední korespondence“ se rozumí veškerá korespondence vztahující se ke konzulárnímu úřadu a k jeho funkcím;

k) výrazem „loď vysílajícího státu“ se rozumí každé plavidlo, které má právo používat státní vlajku vysílajícího státu nebo zaregistrované v tomto státě, s výjimkou vojenských plavidel.

HLAVA II

Zřizování konzulárních úřadů, jmenování konzulárních úředníků a konzulárních zaměstnanců

Článek 2

1 Konzulární úřad může být zřízen na území přijímajícího státu pouze s jeho souhlasem.

2 Sídlo konzulárního úřadu, jeho klasifikace a konzulární obvod jsou určovány vysílajícím státem a podléhají schválení přijímajícího státu.

3 Pozdější změny sídla konzulárního úřadu nebo změny konzulárního obvodu může provést vysílající stát pouze se souhlasem přijímajícího státu.

4 Předchozího výslovného souhlasu přijímajícího státu je zapotřebí v případech, že si generální konzulát nebo konzulát přeje zřídit vicekonzulát nebo konzulární jednatelství v jiném místě, než v němž je zřízen, nebo úřadovnu, tvořící část konzulárního úřadu, umístěnou mimo sídlo tohoto úřadu.

Článek 3

1. Vedoucí konzulárního úřadu je přijímán k výkonu svých funkcí na základě přivolení přijímajícího státu, nazývaného exequatur, které je udělováno po předložení konzulského patentu.

2. Konzulský patent musí osvědčovat jméno, příjmení, klasifikaci vedoucího konzulárního úřadu, konzulární obvod a sídlo konzulárního úřadu.

3. Do té doby, než mu bude uděleno exequatur, může být vedoucí konzulárního úřadu přijat prozatímně k výkonu svých funkcí. V tomto případě se budou na něho vztahovat ustanovení této Úmluvy.

Článek 4

1 Nemůže-li vedoucí konzulárního úřadu vykonávat své funkce z jakýchkoli důvodů, nebo je-li místo vedoucího konzulárního úřadu dočasně uprázdněno, může vysílající stát funkcí dočasně vedoucího konzulárního úřadu pověřit konzulárního úředníka tohoto úřadu nebo člena diplomatického personálu diplomatické mise; jméno této osoby je třeba předem sdělit ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

2. Dočasněmu vedoucímu konzulárního úřadu jsou poskytována práva, výsady a imunity, jichž požívá vedoucí konzulárního úřadu podle této Úmluvy.

3. Pověření člena diplomatického personálu diplomatické mise vysílajícího státu konzulární funkcí podle odstavce 1 neomezuje výsady a imunity, jež jsou mu přiznány na základě jeho diplomatického statusu.

Článek 5

Jakmile je vedoucí konzulárního úřadu přijat, byť i prozatímně, k výkonu svých funkcí, vyrozumí o tom ihned přijímající stát příslušné orgány konzulárního obvodu a učiní příslušná opatření, aby mohl vykonávat úřední povinnosti a požívat výhod vyplývajících z této Úmluvy.

Článek 6

Konzulární úředníci mohou mít jen státní občanství vysílajícího státu.

Konzulárním zaměstnancem může být i občan přijímajícího státu

Článek 7

1. Ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu bude písemně oznámeno:

- a) jmenování členů konzulárního úřadu, jejich příjezd po jmenování na konzulární úřad, jejich konečný odjezd nebo skončení jejich funkcí a všechny další změny mající vliv na jejich postavení, které mohou nastat během jejich služby na konzulárním úřadě.
- b) příjezd a konečný odjezd rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu, který s ním žije ve společné domácnosti, a tam, kde to připadá v úvahu, případy, kdy osoba se stane nebo přestane být rodinným příslušníkem,
- c) příjezd a konečný odjezd členů domácího personálu a tam, kde to připadá v úvahu, skončení jejich služby;
- d) přijetí do zaměstnání a propuštění osob usedlých v přijímajícím státě, pokud jde o členy konzulárního úřadu nebo členy domácího personálu.

HLAVA III

Práva, výsady a imunity

Článek 8

1. Přijímající stát plně usnadní výkon funkcí konzulárního úřadu.

2. Přijímající stát bude jednat se členy konzulárního úřadu s náležitou úctou a učiní všechna příslušná opatření k zajištění ochrany jejich osoby, svobody a důstojnosti.

Článek 9

1. Státní znak vysílajícího státu a příslušný nápis označující konzulární úřad může být umístěn na budově, v níž je konzulární úřad nebo rezidence vedoucího tohoto úřadu

2 Státní vlajka vysílajícího státu může být vyvěšena na budově konzulárního úřadu, rezidenci vedoucího tohoto úřadu, jakož i na jeho dopravních prostředcích v době, kdy jsou používány k úředním účelům

Článek 10

Přijímající stát usnadní na svém území ve shodě se svými zákony a předpisy vysílajícímu státu získání místností nutných pro jeho konzulární úřad a v případě potřeby rovněž získání vhodného ubytování pro členy konzulárního úřadu.

Článek 11

1. Vysílající stát má právo za podmínek stanovených zákony a předpisy přijímajícího státu:

- a) nabývat do vlastnictví, vlastnit nebo užívat pozemky, budovy nebo části budov určené pro umístění konzulárního úřadu, pro rezidenci vedoucího konzulárního úřadu nebo pro ubytování ostatních členů konzulárního úřadu;
- b) zřizovat nebo adaptovat k těmto účelům budovy na získaných pozemcích,
- c) zřizovat pozemky, budovy nebo části budov takto získané nebo vybudované

2. Ustanovení odstavce 1 nezbavují vysílající stát povinnosti přizpůsobit se předpisům a omezením v oboru stavebního práva a urbanistiky, které platí pro oblast, kde se nacházejí nebo se budou nacházet zmíněné pozemky, budovy nebo jejich části.

Článek 12

1. Budovy nebo části budov a pozemky k nim příslušející, které jsou výlučně používány pro konzulární účely, rezidence vedoucího konzulárního úřadu a byty konzulárních úředníků jsou nedotknutelné. Orgány přijímajícího státu nesmějí do nich vstoupit bez souhlasu vedoucího konzulárního úřadu, vedoucího diplomatické mise vysílajícího státu nebo osoby pověřené některým z nich.

2. Přijímající stát má zvláštní povinnost podniknout všechna přiměřená opatření k ochraně konzulárních místností proti každému napadení nebo poškození a k zabránění rušení klidu konzulárního úřadu nebo jeho důstojnosti.

Článek 13

Pozemky a budovy uvedené v čl. 11 a dopravní prostředky konzulárního úřadu nepodléhají v žádné formě rekvizici k účelům národní obrany nebo veřejné potřeby.

Je-li nutno provést vyvlastnění pro uvedené účely, musí být podniknuty všechny možné kroky, aby bylo zabráněno narušení konzulárních funkcí, a okamžitě musí být vyplacena přiměřená a efektivní náhrada vysílajícímu státu

Článek 14

1. Konzulární místnosti, rezidence vedoucího konzulárního úřadu a byty ostatních členů konzulárního úřadu, jejichž vlastním nebo nájemcem je vysílající stát nebo kterákoliv osoba jednajícím jeho jménem, jsou osvobozeny od všech celostátních, oblastních nebo místních daní a poplatků, s výjimkou poplatků vybíraných za poskytování zvláštních služeb

2. Osvobození uvedené v odstavci 1 se nevztahuje na daně a poplatky, které mají podle zákonů a předpisů přijímajícího státu platit osoby vstupující do smluvního poměru s vysílajícím státem nebo osobou jednajícím jeho jménem

Článek 15

Konzulární archivy a dokumenty jsou vždy a všude nedotknutelné.

Článek 16

1. Přijímající stát povolí a bude chránit svobodu spojení konzulárního úřadu pro všechny úřední účely. Při spojení s vládou, diplomatickými nunciáty a ostatními konzulárními úřady vysílajícího státu, ať jsou kdekoliv, může konzulární úřad používat všech vhodných spojovacích prostředků včetně diplomatických a konzulárních kurýrů, diplomatických nebo konzulárních zavazadel a kódovaných nebo šifrovaných zpráv.

2. Úřední korespondence konzulárního úřadu je nedotknutelná

3. Konzulární zavazadlo nesmí být otevřeno ani zadrženo. Toto zavazadlo musí být opatřeno zřetelným vnějším označením jeho povahy a může obsahovat pouze úřední korespondenci, dokumenty a potřeby určené výlučně k úřednímu použití.

4. Konzulární zavazadlo může být svěřeno kapitánu lodi nebo letadla, které má přistát na povoleném vstupním místě. Kapitán musí být vybaven úřední listinou označující počet zásilek tvořících konzulární zavazadlo, nebude však považován za

konzulárního kurýra. Po projednání s příslušnými místními orgány může konzulární úřad pověřit některého ze svých členů, aby převzal uvedené zavazadlo přímo a osobně od kapitána lodi nebo letadla nebo mu je předal

Článek 17

1. Konzulární úředníci a členové jejich rodin žijící s nimi ve společné domácnosti jsou vyňati z jurisdikce trestní, civilní a správní přijímajícího státu

2. Zaměstnanci konzulárního úřadu jsou vyňati z jurisdikce trestní, civilní a správní přijímajícího státu, pokud jde o činnost v rámci jejich služebních povinností

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se však nevztahuje na občanskoprávní řízení

a) vyplývající ze smlouvy uzavřené konzulárním úředníkem nebo konzulárním zaměstnancem, kterou výslovně nebo zřejmě nesjednal jako zastupce vysílajícího státu,

b) zahájené třetí stranou v případě škody vzniklé z nehody v přijímajícím státě způsobené vozidlem, lodí nebo letadlem

4. Osoby uvedené v odstavcích 1 a 2 nebudou však zneužívat imunit, které jim byly poskytnuty, a očekává se od nich, že budou dbát zákonů a předpisů přijímajícího státu včetně dopravních předpisů.

Článek 18

1. Členové konzulárního úřadu mohou být vyžváni, aby se dostavili jako svědci během soudního nebo správního řízení. Konzulární zaměstnanci nemohou s výjimkou případů uvedených v odstavci 3 tohoto článku odmítnout podat svědectví. Odmítne-li konzulární úředník podat svědectví, nesmějí být vůči němu uplatněny žádné donucovací nebo jiné sankce

2. Orgán přijímajícího státu požadující svědectví musí přitom dbát, aby neomezoval konzulárního úředníka při výkonu jeho funkcí. Kdykoliv je to možné, může přijmout svědectví v jeho rezidenci nebo na konzulárním úřadě nebo přijmout od něho svědectví v písemné formě.

3. Členové konzulárního úřadu nemají povinnost podávat svědectví o skutečnostech spojených s výkonem jejich funkcí nebo předkládat úřední korespondenci a dokumenty týkající se těchto skutečností. Jsou rovněž oprávněni odmítnout podat posudek jako znalci vnitrostátního práva vysílajícího státu

4. Ustanovení tohoto článku se přiměřeně vztahují na rodinné příslušníky členů konzulárního úřadu, kteří s nimi žijí ve společné domácnosti

Článek 19

1. Vysílající stát se může vzdát výsad a imunit uvedených v článcích 17 a 18. Takovéto vzdání musí

být vždy výslovné a musí být sděleno přijímacímu státu písemně.

2. Jestliže konzulární úředník nebo konzulární zaměstnanec zahájí řízení ve věci, v níž by požíval vynětí z jurisdikce, nemůže se dovolávat vynětí z jurisdikce, pokud jde o žaloby navzájem související s hlavní žalobou.

3. Vzdát se vynětí z jurisdikce ve věcech civilních nebo správních neznamená vzdát se tím též i imunity, pokud jde o exekuční výkon rozhodnutí, které je nutno vzdát se zvlášť.

Článek 20

Přijímací stát osvobodí členy konzulárního úřadu a jejich rodinné příslušníky žijící s nimi ve společné domácnosti od všech osobních a věcných služeb jakéhokoli druhu, veřejných a vojenských povinností, jako jsou rekvizice, vojenské kontribuce a ubytování vojska.

Článek 21

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti jsou vyňati ze všech povinností uložených zákony a předpisy přijímacího státu, pokud jde o registraci cizinců, povolení k pobytu, pracovní povolení a jiné formality, které se obecně vztahují na cizince.

Článek 22

1. Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti jsou osvobozeni od všech daní a poplatků, ať osobních nebo věcných, celostátních, oblastních a místních, s výjimkou:

- a) nepřímých daní, jež bývají obvykle zahrnuty v ceně zboží nebo služeb,
- b) daní a poplatků ze soukromých nemovitostí na území přijímacího státu s výhradou ustanovení článku 14,
- c) dědických poplatků a poplatků z převodu majetku vybíraných přijímacím státem, s výhradou ustanovení článku 24,
- d) poplatků ze soukromých příjmů všeho druhu, jejichž zdroj je v přijímacím státě,
- e) daní a poplatků vybíraných za poskytování zvláštních služeb,
- f) registračních, soudních, hypotečních a kolikových poplatků, s výhradou ustanovení článku 14.

2. Členové konzulárního úřadu, kteří zaměstnávají osoby, jejichž platy nebo mzdy nejsou osvobozeny od daně z příjmů v přijímacím státě, musí plnit povinnosti, které zákony a předpisy tohoto státu ukládají zaměstnavatelům, pokud jde o vybírání daně z příjmů.

Článek 23

1. Přijímací stát povolí dovoz a zpětný vývoz a poskytne osvobození ode všech celních dávek, daní a ostatních poplatků, kromě poplatků za skladování, přepravu a podobné služby:

- a) u předmětů, včetně automobilů, určených pro úřední potřebu konzulárního úřadu, a materiálu určeného k účelům uvedeným v článku 11 odst. 1 písm. b),
- b) u předmětů určených pro osobní potřebu členů konzulárního úřadu a jejich rodinných příslušníků žijících s nimi ve společné domácnosti, včetně automobilů a předmětů určených pro jejich počáteční zařízení. Spotřební předměty nesmějí přesáhnout množství nutné pro přímou potřebu příslušných osob.

2. Osobní zavazadla konzulárních úředníků a jejich rodinných příslušníků žijících s nimi ve společné domácnosti jsou osvobozena od celní prohlídky. Mohou být prohlédnuta pouze v případě, jsou-li vážné důvody k domněnce, že obsahují jiné předměty než uvedené pod písmenem b) odstavce 1 nebo předměty, jejichž dovoz a vývoz je zakázán zákony a předpisy přijímacího státu nebo na které se vztahují jeho zákony a předpisy o karanténě. Tato prohlídka může být provedena pouze v přítomnosti konzulárního úředníka nebo jeho rodinného příslušníka.

Článek 24

Přijímací stát v případě úmrtí člena konzulárního úřadu nebo rodinného příslušníka žijícího s ním ve společné domácnosti:

- a) povolí vývoz movitého majetku zesnulého s výjimkou majetku, který byl získán v přijímacím státě a jehož vývoz je zakázán v době jeho úmrtí,
- b) nebude vybírat dědické poplatky ani poplatky z převodu majetku, pokud jde o movitý majetek, který byl na území přijímacího státu pouze v důsledku pobytu zesnulého v tomto státě jako člena konzulárního úřadu nebo rodinného příslušníka člena konzulárního úřadu.

Článek 25

S výhradou zákonů a předpisů o oblastech, do nichž je přístup zakázán nebo omezen z důvodů bezpečnosti státu, přijímací stát zajistí všem členům konzulárního úřadu svobodu pohybu a cestování na svém území.

Článek 26

Členové konzulárního úřadu se podřídí všem závazkům uloženým zákony a předpisy přijímacího státu, pokud jde o pojištění proti škodám způsobeným třetími osobami při provozu vozidla, lodi nebo letadla.

Článek 27

Členové konzulárního úřadu a jejich rodinní příslušníci žijící s nimi ve společné domácnosti, kteří jsou občany přijímajícího státu nebo jsou v něm trvale usídlení, nepožívají výsad a imunit podle této úmluvy s výjimkou ustanovení článku 18 odst. 3 a 4.

HLAVA IV

Konzulární pravomoc a konzulární funkce

Článek 28

Úkolem konzulárního úředníka je podporovat přátelské vztahy mezi oběma státy, přispívat k rozvoji hospodářských, obchodních, kulturních a vědeckých styků mezi nimi, chránit práva a zájmy vysílajícího státu a jeho občanů včetně právnických osob, a rovněž usnadňovat cestovní ruch.

Článek 29

Konzulární úředníci se mohou při výkonu svých funkcí obracet na:

- a) příslušné místní orgány svého konzulárního obvodu,
- b) příslušné ústřední orgány přijímajícího státu, je-li to dovoleno zákony, předpisy a zvyklostmi přijímajícího státu

Článek 30

1. Konzulární úředník má právo v souladu se zákony a předpisy přijímajícího státu zastupovat nebo činit opatření k zajištění vhodného zastoupení občanů vysílajícího státu včetně právnických osob před soudy a jinými orgány přijímajícího státu v případě, kdy pro nepřítomnost nebo z jiných důvodů nejsou s to včas hájit svá práva a zájmy.

2. Zastupování podle odstavce 1 končí, jakmile zastupované osoby jmenují svého zmocněnce nebo si samy zajistí ochranu svých práv a zájmů.

Článek 31

Konzulární úředníci mají právo

- a) registrovat občany vysílajícího státu;
- b) vydávat cestovní pasy nebo jiné cestovní doklady občanům vysílajícího státu a prodlužovat jejich platnost,
- c) vydávat víza osobám, které si přejí cestovat do vysílajícího státu

Článek 32

1. Vedoucí konzulárního úřadu je oprávněn přijmout prohlášení o uzavření manželství pod podmínkou, že obě osoby uzavírající manželství jsou občany vysílajícího státu a že toto manželství neodporuje právnímu řádu přijímajícího státu. Pokud to vyžadují zákony a předpisy přijímajícího státu, konzulární úřad uvědomí příslušné orgány přijímajícího státu o uzavřených manželstvích.

2. Konzulární úředník může provádět registraci narození, uzavření manželství a úmrtí občanů vysílajícího státu a vydat o tom příslušný doklad. Toto však nezbavuje občany vysílajícího státu povinnosti dodržovat zákony a předpisy přijímajícího státu, pokud jde o registraci narození, uzavření manželství a úmrtí.

3. Příslušné orgány přijímajícího státu budou neprodleně a bezplatně zasílat konzulárnímu úřadu opisy a výpisy matričních listin týkající se občanů vysílajícího státu, vyžadované k úředním účelům.

Článek 33

1. Konzulární úředník je oprávněn:

- a) přijímat a osvědčovat prohlášení občanů vysílajícího státu a vydávat příslušné doklady;
- b) sepisovat, osvědčovat a převzít do úschovy závětu a jiné doklady potvrzující jednostranný právní úkon občanů vysílajícího státu;
- c) ověřovat podpisy občanů vysílajícího státu;
- d) ověřovat veškeré doklady vydané orgány vysílajícího nebo přijímajícího státu a osvědčovat opisy a výpisy z těchto dokladů,
- e) pořizovat a ověřovat překlad dokladů;
- f) sepisovat a ověřovat listiny a smlouvy, jež chtějí občané vysílajícího státu uzavřít, pokud tyto listiny a smlouvy nejsou v rozporu se zákony a předpisy přijímajícího státu a netýkají se zřízení nebo převodu práv k nemovitostem nacházejícím se v tomto státě.
- g) sepisovat a ověřovat listiny a smlouvy bez zřetele ke státní příslušnosti jejich stran, pokud se tyto listiny a smlouvy vztahují pouze na majetek nebo práva existující ve vysílajícím státě nebo se týkají záležitostí, jež se mají realizovat v tomto státě za podmínky, že tyto listiny a smlouvy nejsou v rozporu se zákony a předpisy přijímajícího státu

2. Listiny a doklady uvedené v odstavci 1, ověřené nebo potvrzené konzulárním úředníkem vysílajícího státu, mají v přijímajícím státě stejnou platnost a průkazní moc jako doklady ověřené nebo potvrzené soudními nebo jinými příslušnými orgány tohoto státu

Článek 34

Konzulární úředníci jsou oprávněni přijímat od občanů vysílajícího státu do úschovy listiny, peníze a cenné předměty jim náležející.

Článek 35

Konzulární úředníci jsou oprávněni doručovat soudní i mimosoudní písemnosti občanům vysílajícího státu a vyřizovat soudní dožádání nebo dožádání jiného státního orgánu podle platných mezinárodních dohod, nebo pokud takové dohody neexistují, jiným způsobem, který je v souladu se zákony a předpisy vysílajícího státu.

Článek 36

1. Orgány přijímacího státu písemně uvědomí konzulární úřad o případech, kdy je třeba ustanovit poručníka nebo opatrovníka pro občana vysílajícího státu, který je nezletilý, nemá plnou způsobilost k právním úkonům, nebo nad majetkem nacházejícím se v přijímacím státě, který občan vysílajícího státu z jakýchkoliv důvodů nemůže spravovat.

2. Konzulární úředník může vejít ve styk ve věcech uvedených v odstavci 1 s příslušnými orgány přijímacího státu, zejména navrhnout vhodnou osobu jako poručníka nebo opatrovníka.

Článek 37

Konzulární úředník má právo stýkat se s každým občanem vysílajícího státu, poskytnout mu radu a pomoc a v případě nutnosti zabezpečit mu právní pomoc. Jestliže si občan vysílajícího státu přeje navštívit konzulárního úředníka nebo s ním vejít jinak ve styk, nebude přijímací stát žádným způsobem tohoto občana omezovat v přístupu na konzulární úřad vysílajícího státu.

Článek 38

1. Příslušné orgány přijímacího státu budou ihned informovat konzulární úřad vysílajícího státu o každém případě vzetí do vazby nebo o jakékoli jiné formě zbavení svobody občana vysílajícího státu. Zpráva od takové osoby určená konzulárnímu úřadu musí být těmito orgány ihned doručena.

2. Konzulární úředník má právo navštívit občana vysílajícího státu, který je ve vazbě nebo jinou formou zbaven svobody, aby s ním mohl hovořit, dopisovat si a zajistit i jeho obhajobu. Má rovněž právo navštívit kteréhokoli občana vysílajícího státu, který je ve výkonu trestu odnětí svobody na základě rozsudku.

3. Příslušné orgány přijímacího státu musí informovat osoby, kterých se dotýká ustanovení tohoto článku, o všech právech, která jim podle těchto ustanovení náleží.

4. Práva uvedená v tomto článku budou vykonávána v souladu se zákony a předpisy přijímacího státu za předpokladu, že tyto zákony a předpisy musí umožnit plné uskutečnění cílů, pro které jsou tato práva poskytována.

Článek 39

1. V případě, kdy se příslušný orgán přijímacího státu dozví o dědictví po občanu vysílajícího státu zemřelého v přijímacím státě, uvědomí o tom neodkladně konzulárního úředníka vysílajícího státu.

2. V případě, kdy se příslušný orgán přijímacího státu dozví o dědictví po osobě zemřelé v tomto státě, bez zřetele na její občanství, které se může týkat občana vysílajícího státu, uvědomí tento orgán neodkladně konzulárního úředníka vysílajícího státu.

3. Příslušný orgán státu, na jehož území se nachází dědictví uvedené v odstavcích 1 a 2, učiní potřebná opatření podle zákonů a předpisů tohoto státu k zajištění dědictví a doručí konzulárnímu úředníkovi opis závěti, jestliže byla pořízena, jakož i všechny dostupné informace o dědicích, obsahu a hodnotě dědictví, a také ho uvědomí o termínu zahájení řízení ve věci nebo o stadiu, v jakém se nachází.

4. Ve věcech zajištění dědictví uvedených v odstavcích 1 a 2 může konzulární úředník spolupracovat s příslušnými orgány přijímacího státu, zejména:

- a) při všech opatřeních nutných k zabránění škody na dědictví včetně prodeje movitého majetku,
- b) při určení správce nebo opatrovníka dědictví a při obstarávání jiných věcí týkajících se správy dědictví.

5. Jestliže občan vysílajícího státu má nárok na dědictví nacházející se v přijímacím státě a tento občan není trvale usídlen v tomto státě a není ani jiným způsobem zastoupen, konzulární úředník má právo zastupovat jej přímo nebo prostřednictvím zástupce před soudy nebo jinými orgány přijímacího státu.

6. Konzulární úředník vysílajícího státu může přijímat dědické podíly nebo odkazy náležející občanům tohoto státu, kteří nejsou trvale usídleni v přijímacím státě, jakož i všechny platby z titulu náhrady škody, důchodu a sociálního zabezpečení, jakož i příjmy z pojištění za účelem předání oprávněným osobám.

7. Movitý majetek a peněžní částky pocházející z likvidace dědictví náležejícího občanu vysílajícího státu mohou být předány konzulárnímu úředníkovi za podmínky, že nároky věřitelů zemřelé osoby byly uspokojeny nebo zajištěny a že rovněž všechny daně a poplatky týkající se dědictví byly zaplacený nebo zajištěny.

Článek 40

1. V případě, kdy občan vysílajícího státu, který není trvale usídlen v přijímacím státě, zemřel během své cesty na území tohoto státu, budou věci jím zanechané předány bez zvláštního řízení konzulárnímu úředníkovi vysílajícího státu. Konzulární úředník, jemuž byly tyto věci předány, vyrovná závazky učiněné zemřelým v době jeho pobytu v přijímacím státě do výše hodnoty těchto předmětů.

2. Konzulární úředník je oprávněn zaslat do zahraničí s přihlídnutím k zákonům a předpisům přijímacího státu dědictví uvedené v odstavci 1 tohoto článku, jakož i v odstavcích 6 a 7 článku 39.

Článek 41

1. Konzulární úředník je oprávněn poskytovat veškerou pomoc lodím vysílajícího státu a jejich

posádkám; může využívat práva na dozor a inspekci lodí vysílajícího státu a jejich posádek upraveného zákony a předpisy tohoto státu, jakož i činit veškerá opatření k zajištění dodržování zákonů a předpisů vysílajícího státu, které se týkají námořní dopravy. Za tím účelem může rovněž navštěvovat lodí vysílajícího státu ihned po dokončení jejich odbavení při příjezdu a také přijímat návštěvy kapitánů a posádek těchto lodí.

2. Ustanovení odstavce 1 se vztahuje obdobně na lodí vnitrozemské plavby vysílajícího státu.

3. Orgány přijímajícího státu budou uznávat všechna opatření učiněná konzulárním úředníkem v souladu se zákony a předpisy vysílajícího státu vůči lodím tohoto státu a jejich posádkám včetně opatření k uzavření nebo rozvázání pracovního poměru s kapitánem a členy posádky, jakož i k rozhodnutí sporů všeho druhu mezi kapitánem a členy posádky za podmínky, že se taková opatření nedotýkají jurisdikce soudů a jiných orgánů přijímajícího státu, pokud jde o trestné činy narušující veřejný pořádek a bezpečnost přístavu, ani jejich práva na používání zákonů a předpisů přijímajícího státu vůči všem lodím bez ohledu na jejich státní příslušnost, jež se nacházejí na území tohoto státu. Při výkonu takové činnosti se může konzulární úředník obracet o pomoc k příslušným orgánům přijímajícího státu.

Článek 42

1. V případě, kdy soud nebo jiný orgán přijímajícího státu zamýšlí vzít do vazby nebo omezit na osobní svobodě jakýmkoliv způsobem na palubě lodí vysílajícího státu kapitána nebo člena posádky této lodí, případně kteroukoli osobu, jež není občanem přijímajícího státu, nebo zapsit jakýmkoliv majetek na palubě, uvědomí příslušné orgány přijímajícího státu o tom konzulárního úředníka v takové době, aby mu umožnily přítomnost na lodi před zahájením tohoto úkonu. Není-li předchozí vyznění konzulárního úředníka možné, příslušné orgány přijímajícího státu jej vyzní, co možno nejpřesněji, avšak nejpozději v okamžiku zahájení zmíněného úkonu. Tyto orgány umožní konzulárnímu úředníkově návštěvu u osoby, která byla omezena na osobní svobodě jakýmkoliv způsobem, a rozhovor s ní a rovněž provedení opatření potřebných za účelem ochrany zájmů této osoby nebo lodí.

2. Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na obvyklou kontrolu prováděnou orgány přijímajícího státu v záležitostech pasových, celních, zdravotnických a k ochraně života na moři, jakož i všech úkonů učiněných na žádost kapitána lodí nebo v dohodě s ním.

Článek 43

1. Jestliže loď vysílajícího státu utrpěla havárii, najela na mělčinu, byla vyvržena na břeh nebo utrpěla jiné poškození ve vnitřních nebo v teritoriálních

vodách přijímajícího státu anebo jestliže jakýkoli předmět příslušející k této lodi nebo tvořící část jejího nákladu nebo předmět tvořící část nákladu ztroskotané lodí třetího státu, který je vlastnictvím vysílajícího státu nebo občana tohoto státu, byl nalezen v přijímajícím státě, příslušné orgány tohoto státu o tom neodkladně vyzní konzulárního úředníka a současně ho uvědomí o opatřeních učiněných k zajištění a ochraně lodí, jakož i osob, nákladu a majetku na lodi. Uvedená opatření budou učiněna pokud možno ve spolupráci s konzulárním úředníkem a kapitánem lodí.

2. V případě nepřítomnosti kterékoliv jiné osoby oprávněné k takovým úkonům se považuje konzulární úředník za oprávněného učinit takáž opatření, která by mohl učinit sám vlastník, kdyby byl přítomen, pokud jde o

- loď vysílajícího státu, její náklad nebo jakýkoli předmět náležející k lodi nebo tvořící část jejího nákladu, který byl od lodí oddělen;
- náklad nebo jakýkoli předmět tvořící část nákladu ztroskotané lodí třetího státu, který je vlastnictvím vysílajícího státu nebo občana tohoto státu, jestliže byly nalezeny na území přijímajícího státu nebo dopraveny do přístavu tohoto státu.

3. Příslušné orgány přijímajícího státu poskytnou konzulárnímu úředníkově na jeho žádost nezbytnou pomoc při jeho opatřeních v souvislosti s lodní havárií.

4. Poškozená loď, náklad, vybavení, zařízení, zásoby nebo jiné předměty z této lodí nejsou podrobeny celním poplatkům nebo jiným obdobným poplatkům, pokud nejsou určeny k užívání nebo spotřebování v přijímajícím státě.

Článek 44

Ustanovení článků 41, 42 a 43 se přiměřeně vztahují na letadla registrovaná ve vysílajícím státě s výjimkou vojenských letadel.

Článek 45

1. Konzulární úřad může vybírat na území přijímajícího státu za konzulární úkony poplatky a dávky stanovené zákony a předpisy vysílajícího státu.

2. Čísly vybrané ve formě poplatků a dávek podle odstavce 1 jsou osvobozeny od všech daní a dávek přijímajícího státu.

Článek 46

Konzulární úředník může vykonávat jiné konzulární funkce, které jsou mu svěřeny vysílajícím státem a které nejsou v rozporu se zákony a předpisy přijímajícího státu.

HLAVA V

Obecná a závěrečná ustanovení

Článek 47

1. Všechny osoby požívající výsady a imunity na základě této úmluvy jsou povinny bez újmy na těchto výsadách a imunitách dodržovat zákony a předpisy přijímacího státu.

2. Konzulární místnosti nebudou používány způsobem, který by byl v rozporu s výkonem konzulárních funkcí.

Článek 48

1. Ustanovení této úmluvy se vztahují obdobně na výkon konzulárních funkcí diplomatickými misemi.

2. Jména členů diplomatické mise pověřených prací v jejím konzulárním oddělení jsou písemně oznamována ministerstvu zahraničních věcí přijímacího státu.

3. Členové diplomatické mise uvedení v odstavci 2 požívají nadále výsady a imunity, které jsou jim poskytovány na základě jejich diplomatického statusu.

Z plné moci presidenta

Československé socialistické republiky:

B. Illek v. r.

Článek 49

Dnem vstupu v platnost této úmluvy pozbývá platností Konzulární úmluva mezi Československou republikou a Polskou lidovou republikou sjednaná v Praze dne 17. května 1960.

Článek 50

1. Úmluva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost třicátého dne po dni výměny ratifikačních listin, k níž dojde v Praze.

2. Tato úmluva je uzavřena na neomezenou dobu. Může být vypovězena písemným oznámením každé z Vysokých smluvních stran. V takovém případě pozbývá platnost po uplynutí šesti měsíců ode dne vypovězení.

Na důkaz čehož zmocněnci Vysokých smluvních stran tuto úmluvu podepsali a opatřili jí pečeti.

Dáno ve Varšavě dne 9. června 1972 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a polském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Z plné moci

Státní rady Polské lidové republiky:

Wladyslaw Wojtasik v. r.

P R O T O K O L

ke Konzulární úmluvě mezi Československou socialistickou republikou
a Polskou lidovou republikou

Při podepsání Konzulární úmluvy mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou dnešního dne se níže podepsaní zmocněnci, řádně zmocnění, dohodli ještě na následujících ustanoveních

1. Vysoké smluvní strany se dohodly, že konzulární úředník bude o vzetí do vazby nebo o zbavení svobody občana vysílajícího státu jakoukoli jinou formou uvedenou v článku 38 odst. 1 Konzulární úmluvy uvědoměn co možno v nejkratší době, nejpozději do 3 dnů ode dne vzetí do vazby nebo zbavení svobody jakoukoli jinou formou.

2. Vysoké smluvní strany se dohodly, že právo návštěvy, uvedené v článku 38 odst. 2 Konzulární úmluvy, bude konzulárnímu úředníkovi uděleno v co nejkratší lhůtě, nejpozději však do 5 dnů od vzetí do vazby nebo zbavení svobody občana vysílajícího státu jakoukoli jinou formou.

Tento Protokol tvoří součást výše uvedené Konzulární úmluvy mezi Československou socialistickou republikou a Polskou lidovou republikou.

Sepsáno ve Varšavě dne 9. června 1972 ve dvou vyhotoveních, každé v českém a polském jazyce, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Z plné moci presidenta ČSSR:

B. Illek v. r.

Z plné moci Státní rady PLR:

Wladyslaw Wojtasik v. r.

84

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 22. května 1973

o Kulturní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky
a vládou Italské republiky

Dne 18. května 1971 byla v Praze podepsána
Kulturní dohoda mezi vládou Československé so-
cialistické republiky a vládou Italské republiky

Podle svého článku 12 vstoupila Dohoda v plat-
nost dnem 27. prosince 1971

České znění Dohody se vyhláší současně.

Ministr

Ing. Cháoupek v. r.

KULTURNÍ DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Italské republiky

Vláda Československé socialistické republiky
a vláda Italské republiky, vedeny přáním usnadnit
a rozvíjet vzájemnou spolupráci a výměnu v oblasti
kultury, umění, vědy, školství, zdravotnictví, kinema-
tografie, rozhlasu, televize a sportu, přesvědčeni,
že tato spolupráce přispěje k posílení přátelských
vztahů mezi národy obou zemí, rozhodly se uza-
vřít, při zachování zásad vzájemnosti a nevměšo-
vání se do vnitřních věcí druhé země, kulturní do-
hodu a za tím účelem se dohodly takto:

Článek 1

Smluvní strany budou rozvíjet spolupráci a
umožňovat uzavírání přímých dohod mezi vysoký-
mi školami, výzkumnými a vědeckými institucemi
obou zemí, a proto budou

- a) podporovat výměnu školských, výzkumných a
zdravotnických pracovníků a dalších osobností
z oblasti kultury, vědy a umění, pozvaných do
druhé země ke studiu nebo k zdokonalení a
k přednáškám v jejich oboru, jakož i uskateč-
ňování společných studií;
- b) umožňovat na základě vzájemnosti a v souladu
s platnými zákony a předpisy přístup do kul-
turních a vědeckých institucí, knihoven, archí-
vů a muzeí,
- c) podporovat účast vědců a odborníků na kon-
gresech, zasedáních a kulturních festivalech
pořádaných na svém území;

- d) vyměňovat si školní osnovy, publikace a jinou
dokumentaci, týkající se všech stupňů školství;
- e) poskytovat studijní stipendia studentům a
absolventům, kteří jsou státními příslušníky
druhé země, rozsah a způsob jejich poskyto-
vání bude stanoven v prováděcích plánech
k této Dohodě.

Článek 2

Smluvní strany budou zkoumat možnosti do-
hody o podmínkách zrovnoprávnění vykonaných
studií a studijních diplomů udělovaných přísluš-
nými orgány druhé smluvní strany. Za tím účelem
příslušné orgány smluvních stran prozkoumají
možnosti uzavření zvláštních ujednání.

Článek 3

Smluvní strany napomáhají činnosti kulturních
institucí ustavených k poznávání vzdělanosti a
kultury druhé země a poskytují jim potřebnou pod-
poru a umožňují spolupráci.

K zajištění účinné spolupráce mohou smluvní
strany uzavřít zvláštní ujednání.

Článek 4

Smluvní strany budou v rámci svého zákono-
dárství podporovat studium jazyka a kultury druhé
země, zejména budou

- a) zvát profesory druhé země k přednáškové činnosti na vysokých školách;
- b) přijímat lektory a asistenty druhé země na university a další vzdělávací ústavy;
- c) vysílat vyučující jazyka a literatury na zdokonalovací a doškolovací stáže, organizované druhou zemí;
- d) usnadňovat účast vysokoškolských a středškolských učitelů a studentů na kursech jazyka, literatury a umění pro cizince, pořádaných druhou zemí;
- e) zasílat knihy, publikace a pedagogickou dokumentaci katedrám jazyků a literatury druhé země.

Článek 5

Smluvní strany budou podporovat vzájemnou spolupráci v oblasti literatury, divadla, hudby, filmu a výtvarných umění, zejména

- a) vzájemné návštěvy představitelů kultury, jako spisovatelů, umělců, filmařů, knihovníků, restaurátorů uměleckých děl a dalších;
- b) výměnu knih, gramofonových desek, periodických publikací apod.;
- c) pořádání uměleckých, knižních a kulturních výstav;
- d) výměnu hudebních, operních a divadelních představení na obchodním základě a prostřednictvím přímých dohod příslušných organizací obou zemí;
- e) další přímé dohody příslušných organizací k prohloubení vzájemných vztahů v oblasti filmu v duchu Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Italské republiky o filmové spolupráci ze dne 25. března 1968;
- f) spolupráci mezi filmovými kluby a kinotékami obou zemí k rozvoji výměny uměleckých, dokumentárních a vědeckých filmů na neobchodním základě.

Článek 6

Smluvní strany budou

- a) napomáhat v rámci možnosti výměně kulturních děl, vědecké a technické literatury, jakož i dokumentace mezi knihovnami a odbornými institucemi obou zemí;
- b) podporovat v rámci platných právních předpisů spolupráci a přímé dohody mezi příslušnými archivy obou zemí výměnou archivářů,

- publikací, mikrofilmů a zapůjčování dokumentačního materiálu, na němž mají obě strany zájem, jakož i pořádáním výstav dokumentů;
- c) podporovat překládání a vydávání nejvýznamnějších děl autorů druhé země v oblasti literární, umělecké, historické a vědecké, a budou v rámci možnosti napomáhat stykům nakladatelů obou zemí.

Článek 7

Smluvní strany budou podporovat na podkladě příslušných přímých dohod spolupráci mezi rozhlasovými a televizními organizacemi obou zemí za účelem výměny zpráv a informačních materiálů, televizních filmů, vědeckých, literárních a hudebních programů.

Článek 8

Smluvní strany budou v rámci možnosti usnadňovat rozvoj cestovního ruchu, včetně cest mládeže a studentů.

Článek 9

Smluvní strany budou podporovat spolupráci mezi příslušnými orgány a sportovními organizacemi obou zemí za účelem rozvoje výměn v oblasti sportu a tělesné výchovy.

Článek 10

Smluvní strany budou podporovat spolupráci mezi svými národními komisemi pro spolupráci s UNESCO.

Článek 11

K provádění této Dohody ustaví smluvní strany smíšenou komisi, jež se bude scházet jednou za dva roky střídavě v Československu a v Itálii k sjednávání dvouletých prováděcích plánů.

Článek 12

Každá smluvní strana sdělí písemně druhé straně, že tato Dohoda byla schválena v souladu s příslušnými zákonnými předpisy. Dohoda vstoupí v platnost dnem pozdějšího sdělení

Tato Dohoda se uzavírá na dobu pět let. Nebude-li alespoň dvanáct měsíců před uplynutím tohoto období žádnou ze smluvních stran vypovězena, prodlužuje se mlčky vždy na další pětileté období.

Dáno v Praze dne 18. května 1971 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a italském. Obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Zdeněk Trhlík v. r.
nám. ministra zahr. věcí

Za vládu

Italské republiky:

Agostino Benazzo v. r.
velvyslanec Itálie v Praze

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 31. května 1973

o Dohodě o zavedení jednotného kontejnerového dopravního systému

Dne 3. prosince 1971 byla v Budapešti podepsána Dohoda o zavedení jednotného kontejnerového dopravního systému.

Podle svého článku XII vstoupila Dohoda v platnost dnem 26 ledna 1973

Český překlad Dohody se vyhláší současně.

První náměstek ministra:

Krajčír v. r.

DOHODA**o zavedení jednotného kontejnerového dopravního systému**

Vlády Bulharské lidové republiky, Maďarské lidové republiky, Německé demokratické republiky, Mongolské lidové republiky, Polské lidové republiky, Rumunské socialistické republiky, Svazu sovětských socialistických republik a Československé socialistické republiky

přejíce si vytvořit vysoce efektivní systém přepravy zboží, odpovídající současným požadavkům národního hospodářství jejich zemí a základním směrům světového vědeckotechnického vývoje v dopravě,

snažíce se urychlit a racionalizovat proces vnitrostátní a zvláště mezinárodní přepravy nákladů při komplexním využití všech druhů dopravy, snížit ekonomické náklady na přepravu, překládku a skladování zboží snižováním výdajů na jeho balení, zajištěním bezpečné dodávky zboží, vytvářením podmínek pro komplexní mechanizaci a automatizaci nákladových operací ve všech stadiích přepravního procesu a organizováním bezpřekladkové přepravy zboží od odesílatele k příjemci, jakož

přihlížejíce k tomu, že spolupráce jejich zemí v oblasti organizace přepravy, provádění vědeckotechnického výzkumu a výroby technických prostředků urychlí rozvoj dopravy a bude napomáhat úspěšnému plnění jejich úkolů stanovených komplexním programem dalšího prohlubování a zdo-

konalování spolupráce a rozvoje socialistické ekonomické integrace členských států RVHP, rozhodly se uzavřít tuto Dohodu:

Článek I

(1) Smluvní strany se dohodly vytvořit systém vnitrostátní a zvláště mezinárodní přepravy nákladů založený na tom, že strany budou používat ve všech druzích dopravy velkokapacitní univerzální i speciální kontejnery podle jimi dohodnutých technických, technologických, ekonomických a organizačních podmínek, nazývaný dále „jednotný kontejnerový dopravní systém“

(2) Jednotný kontejnerový dopravní systém musí umožňovat rozvoj kontejnerové nákladní přepravy rovněž mezi smluvními stranami a třetími zeměmi

Článek II

(1) Jednotný kontejnerový dopravní systém se zakládá na použití univerzálních a speciálních kontejnerů o hrubé váze 10, 20 a 30 t s parametry doporučenými Mezinárodní organizací pro standardizaci (ISO). Přitom základním typem je kontejner o hrubé váze 20 t

(2) Přeprava kontejnerů uvedených v bodě 1 tohoto článku se provádí kontejnerovými vlaky zrychleného oběhu, specializovanými námořními a říčními loděmi a soupravami silničních vozidel.

[³] Pro přepravu jednotlivých zásilek zboží mohou zainteresované smluvní strany používat kontejnery o hrubé váze 2,5 a 5 t (řady 3 ISO), obsahující odděleně od velkokapacitních kontejnerů.

[⁴] Pro leteckou přepravu zboží budou smluvní strany používat kontejnery vyhovující podmínkám této přepravy, s parametry doporučenými ISO a IATA (Mezinárodní sdružení leteckých dopravců).

Článek III

[¹] Smluvní strany organizují síť pravidelných mezinárodních kontejnerových spojů železniční, silniční, vodní a letecké dopravy, napojených na vnitrostátní kontejnerové spoje, s přihlédnutím k národním dopravním potřebám a ke struktuře dopravy smluvních stran

[²] Smluvní strany vytvoří kontejnerové terminály k zajištění překládky kontejnerů z jednoho druhu dopravy na jiný a mezi železnicemi různého rozchodu.

[³] V jednotlivých případech mohou zainteresované smluvní strany vytvářet společné kontejnerové terminály.

Článek IV

Smluvní strany organizují vzájemné schvalování objemu kontejnerové přepravy na roční a orientačně na pětileté období v mezinárodních spojeních podle druhů dopravy, jakož i trasování mezinárodních kontejnerových vlaků a pravidelných silničních, námořních, říčních a leteckých kontejnerových spojů.

Článek V

[¹] Smluvní strany budou zavádět jednotný kontejnerový dopravní systém na základě Programu zavádění jednotného kontejnerového dopravního systému dohodnutého mezi jejich kompetentními orgány

[²] Smluvní strany se dohodly, že do konce roku 1972 dokončí přípravné práce k zavádění jednotného kontejnerového dopravního systému a provedou zkušební přepravy mezi svými zeměmi. V letech 1972—1974 zahájí plánovitě provádění kontejnerové přepravy a počínaje rokem 1974 přikročí k zavádění tohoto systému v celé šíři

[³] Smluvní strany se dohodly, že se účast Mongolské lidové republiky na zavádění jednotného kontejnerového dopravního systému bude usku- tečňovat s přihlédnutím k jejím možnostem

Článek VI

[¹] K zajištění zavádění jednotného kontejnerového dopravního systému v dohodnutých lhůtách učiní smluvní strany opatření k vytvoření nutné materiálně technické základny tohoto systému s přihlédnutím ke specializaci a kooperaci výroby odpovídajících technických prostředků.

[²] Smluvní strany vytvoří technické prostředky jednotného kontejnerového dopravního systému jako komplex unifikovaného zařízení (univerzální a speciální kontejnery, specializované prostředky k jejich přepravě a odpovídající nakládací a vykládací zařízení), vzájemně propojené parametry, funkčním určením a výkonností. Tyto technické prostředky musí odpovídat nomenklatuře a základním parametrům dohodnutým mezi kompetentními orgány smluvních stran s přihlédnutím k doporučením příslušných mezinárodních organizací.

Článek VII

Pro řešení otázek spojených s plněním této Dohody uzavřou smluvní strany nebo jejich kompetentní orgány a organizace potřebné smlouvy (kontrakty)

Článek VIII

[¹] Smluvní strany a jejich příslušné organizace stanoví v uzavíraných obchodních dohodách (kontraktech) maximálně možný rozsah přepravy zboží zahraničního obchodu v kontejnerech.

[²] Smluvní strany zajistí vypracování a realizaci potřebných materiálně technických, právních, tarifních a organizačních opatření za účelem efektivního fungování jednotného kontejnerového dopravního systému

Článek IX

[¹] Pro řešení problémů, které mohou vzniknout při plnění této Dohody, zejména pro projednání návrhů na změny nebo doplňky této Dohody, mohou být svolány porady zástupců smluvních stran.

[²] Tyto porady svolává depozitář na území smluvních stran během 90 dnů ode dne, kdy obdržel návrh nebo souhlas nejméně dvou smluvních stran.

[³] Přípravu a provedení takových porad zajišťuje smluvní strana, na jejímž území jsou porady svolány, a to za pomoci depozitáře Dohody.

Článek X

[¹] Se souhlasem všech smluvních stran je možno tuto Dohodu změnit nebo doplnit.

[²] Návrhy na změnu nebo doplnění Dohody zasílají smluvní strany depozitáři, který je ihned rozesílá všem smluvním stranám ke schválení

[³] Smluvní strany sdělí depozitáři do 90 dnů ode dne, kdy obdrží návrh na změnu nebo doplnění Dohody, své vyjádření k němu. Do 15 dnů ode dne, kdy takovéto vyjádření každé smluvní strany došlo, depozitář o něm vyrozumí všechny smluvní strany.

[⁴] Návrhy na změny a doplňky mohou být schváleny rovněž na poradách svolávaných podle článku IX této Dohody.

[⁵] Schválené změny a doplňky vstupují v platnost způsobem uvedeným v článku XII této Dohody, není-li při přijetí těchto změn nebo doplňků stanoveno něco jiného.

Článek XI

[¹] Se souhlasem všech smluvních stran mohou k této Dohodě přistoupit jiné země, a to oznámením takového přístupu depozitáři; ten o tom neprodleně vyrozumí všechny smluvní strany

[²] Přístup nabude účinnosti po uplynutí 30 dnů ode dne, kdy depozitář obdrží k tomuto přístupu souhlas všech smluvních stran.

[³] Mezi smluvními stranami a přistoupivší zemí mohou být dohodnuty zvláštní podmínky její účasti na této Dohodě.

Článek XII

Tato Dohoda je uzavřena na neurčitou dobu a vstupuje v platnost po uplynutí 30 dnů ode dne, kdy u depozitáře budou uloženy dokumenty o schválení Dohody všemi smluvními stranami ve shodě s jejich zákonnými předpisy.

Článek XIII

[¹] Každá smluvní strana může tuto Dohodu vypovědět, vyrozumí-li o tom depozitáře.

Za vládu

Bulharské lidové republiky:

Kjučukov v. r.

Za vládu

Maďarské lidové republiky:

Csanádi v. r.

Za vládu

Německé demokratické republiky:

Dr. Winkler v. r.

Za vládu

Mongolské lidové republiky:

Damdínžav v. r.

[²] Taková výpověď nabude účinnosti po uplynutí 12 měsíců ode dne, kdy depozitář obdrží zmíněné vyrozumění.

[³] Výpověď Dohody se netýká závazků smluvních stran vyplývajících ze smluv (kontraktů) uzavřených jimi nebo jejich příslušnými orgány a organizacemi o realizaci této Dohody.

Článek XIV

[¹] Tato Dohoda se ukládá v sekretariátu Rady vzájemné hospodářské pomoci, který bude plnit funkce depozitáře této Dohody.

[²] Depozitář rozešle vsem smluvním stranám ověřené opisy Dohody a bude všechny signatární a přistoupivší země uvědomovat o datu uložení každého dokumentu o schválení Dohody nebo o přístupu k ní, o datu jejího vstupu v platnost, jakož i o výpovědi této Dohody některou ze smluvních stran.

Článek XV

Depozitář této Dohody učiní potřebná opatření k registraci této Dohody v sekretariátu Organizace spojených národů ve shodě s její Chartou.

Sepsáno v Budapešti dne 3 prosince 1971 v jednom vyhotovení v ruském jazyce.

Za vládu

Polské lidové republiky:

Tarantowicz v. r.

Za vládu

Rumunské socialistické republiky

Burada v. r.

Za vládu

Svazu sovětských socialistických republik:

B. Beščev v. r.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Šutka v. r.

86

VYHLÁŠKA

ministerstva práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky

ze dne 12. července 1973

o úpravě pracovní doby v Slovenské socialistické republice v roce 1973

Vláda Slovenské socialistické republiky po projednání se Slovenskou odborovou radou stanovila usnesením ze dne 9. července 1973 č. 234 o úpravě pracovní doby v roce 1973 v Slovenské socialistické republice podle § 83 odst. 3 a § 94 zákoníku práce.

Úprava pracovní doby

[¹] Pracovní doba stanovená podle vyhlášky č. 63/1968 Sb., o zásadách pro zkracování týdenní pracovní doby a pro zavádění provozních a pracovních režimů s pětidenním pracovním týdnem, nebo podle vyhlášky č. 62/1966 Sb., o zásadách pro zkracování pracovní doby a pro úpravu pracovních a provozních režimů, anebo podle dalších předpisů vydaných ústředními orgány ke zkrácení pracovní doby se upravuje v Slovenské socialistické republice v roce 1973 tak, že pracovním dnem je sobota 20. října

[²] Délka pracovní směny v sobotu dne 20. října 1973 se rovná délce pracovní směny stanovené v organizaci na pátek, který této směně předchází.

[³] Případně-li podle rozvrhu pracovních směn pracovníkovi jeho pravidelná směna na sobotu dne 20. října 1973, určí organizace po projednání se závodním výborem základní organizace Revolučního odborového hnutí (dále jen „závodní výbor“) tomuto pracovníkovi další pracovní směnu na jiný vhodný den v témže měsíci.

[⁴] Na pracovištích s nepřetržitým provozem může organizace se souhlasem závodního výboru přesunout druhou a třetí směnu připadající na den 20. října 1973 na jiný vhodný den v témže měsíci.

[⁵] Úprava pracovní doby uvedená v odstavci 1 se vztahuje i na pracovníky, kteří mají s organizací sjednanou kratší pracovní dobu (§ 86 a § 156 odst. 2 zákoníku práce), s výjimkou pracovníků, jimž je pracovní doba zkrácena na základě lékařského posudku a její prodloužení o další směnu by přesáhlo maximální počet hodin, po který může pracovník podle tohoto posudku v týdnu pracovat.

[⁶] Pracovní doba se neupravuje:

- a) mladistvým pracovníkům mladším než 16 let,
- b) pracovníkům na pracovištích s nepřetržitým provozem,
- c) pracovníkům s pracovní dobou rovnoměrně rozvrženou na šest dnů v týdnu a
- d) pracovníkům v provozech, v nichž byla zkrácena pracovní doba ze zdravotních důvodů pod 40 hodin týdně.

[⁷] Pokud by pracovník neměl v důsledku úpravy pracovní doby podle odstavce 1 v týdnu ani jeden den nepřetržitého odpočinku, přesune mu organizace po projednání se závodním výborem jeho pracovní směnu z tohoto týdne na některý den jeho nepřetržitého odpočinku v jiném týdnu téhož měsíce.

[⁸] Čerpá-li pracovník dovolenou na zotavenou po částech kratších než jeden týden tak, že do ní připadá další pracovní směna podle odstavce 1, nemění se tím celkový počet pracovních dní dovolené vyplývající z pracovního režimu obvyklého v organizaci. Pracovník, kterému připadne do dovolené další pracovní směna podle odstavce 1, obdrží náhradu mzdy za dovolenou za tolik pracovních dní dovolené, kolik mu jich odpadlo podle harmonogramu směn rozšířeného o další směnu.

Odměňování práce v další směně

[9] Za práci v další směně podle odstavce 1 náleží pracovníkovi mzda ve výši stanovené mzdovými předpisy. Pracovníkovi odměňovanému měsíční mzdou se v souvislosti s odpracováním další pracovní směny jeho základní mzda nezvysuje.

[10] Za práci konanou dne 20 října 1973 nenáleží pracovníkovi mzdové zvýhodnění za práci o sobotách a nedělích,¹⁾ a to ani tehdy, když nejde o práci v další směně. Pokud bude pracovníkovi určena další směna na jinou sobotu nebo neděli

v souvislosti s ustanovením odstavců 3 a 7 této vyhlášky, přísluší mu za práci v těchto dnech zvýhodnění za práci o sobotách a nedělích.¹⁾

[11] Práce v další směně není prací přesčas, a proto za ni nenáleží pracovníkovi příplatek za práci přesčas ani náhradní volno podle § 116 zákoníku práce.

Závěrečné ustanovení

[12] Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

První náměstek ministra:

Ing. Kozár v. r.

¹⁾ Vyhláška č. 200/1968 Sb., o mzdovém zvýhodnění práce o sobotách a nedělích.